

שאסור להיכנס לקדש הקדשים. **וּבַמִּה יִדְעִי** וע"י מה היו יודעים אם הכהן הגדול חי או מת. **בְּהֵיחֵא זְהוּרִיתָא אֶתִּידַע וְאַשְׁתְּמוּדַע, פֶּד לָא יְהִפֵּךְ גּוּוֹנִי.** **בְּהֵיחֵא שַׁעְתָּא אֶשְׁתְּמוּדַע, דְּכַהֲנָא אֶשְׁתְּכַח לְגוּ בְּחֶטְאָה** אלא ע"י חוט השני היה נודע וניכר אם הוא מת כאשר לא התהפך הצבע האדום של החוט השני לצבע לבן ובאותה שעה היה ניכר שהכהן הגדול היה נמצא בפנים בקדש הקדשים בחטא. **וְאִי יְפּוּק בְּשָׁלָם, בְּזְהוּרִיתָא אֶתִּידַע וְאַשְׁתְּמוּדַע, דִּיהִפֵּךְ גּוּוֹנִי לְחִזּוּר.** **פְּדִין חֲדוּתָא הִיא בְּעֵלְאִי וְתַתְּאִי** ואם היה יוצא הכהן הגדול בשלום מן

אור הרשב"י

אחד שיסכים שיקשרו חבל לרגלו ואם יקרהו חלילה כפי שקרה לקודמיו לא יאלץ השמש לבוא בעקבותיו ולסכן גם את נפשו, הורה רבינו למשרתו שיבוא עימו ויאחו בגלימתו, אחוזו שרעפים פתח את השערים נכנס לבית הכנסת פתח את היכל הקודש והוציא את ספר התורה המיוחס להאר"י הקדוש קרא בו מה שקרא והכניסו להיכל, והודיע לשמש הרואה ומשתאה, פעלתי בייחודי שבית הכנסת הקדוש יוכל להיות פתוח לכל אדם, רץ השמש והודיע לרבני העיר על הנס שהתרחש, באו ואמרו לרבנו כי רצונם לכבדו בסעודה גדולה כפי שהכהן הגדול היה עורך משתה בצאתו בשלום מן הקודש אך רבינו סלדה נפשו מן הכבוד והפרסום והקדים לנסוע לירושלים לבית ידידו הגאון רבי יוסף שלוש זצ"ל.

[III] בוחר הקדוש אמרו שהיו קושרים חבל לרגלו של הכהן הגדול לפני כניסתו לקודש הקדשים כדי שאם ימות בקודש פנימה ימשכוהו בחבל ויוציאוהו, חבל דומה נקשר לרגלו של רבינו הבאבא סאלי זצ"ל, ומעשה שהיה כך היה כאשר ביקר לראשונה בארץ הקודש והיה בצפת מצא שבית הכנסת של האר"י הקדוש נעול על מסגרו ואין מתפללים בו, משום שכל הנכנס לתוכו מת בו במקום, מה עשה השתטח על קברו של האר"י זיע"א כשהוא מיוחד ויחודים נשגבים טבל במקווה האר"י והורה שיביאו לפניו את שמש בית הכנסת עם מפתחותיו, השמש נרתע והודיע שמצווה מרבני העיר שלא למסור את המפתחות לאיש כי פיקוח נפש הוא, ציווה עליו רבינו במפגיע שימסור לו את המפתחות והשמש נאות בתנאי

הקודש היה נודע וניכר ע"י חוט השני האדום שהיה מתהפך צבעו ללבן [ט] ואז היתה השמחה בעליונים והתחתונים. **וְאִי לֹא פָלְהוּ אִשְׁתַּכְּחוּ בְּצַעֲרָא, וְהוּוּ יַדְעֵי כִלְא, דְלֹא אֲתִקְבְּלוּ צְלוּתְהוּן** ואם לא היה מתהפך הצבע ללבן אז היו כולם נמצאים בצער והיו יודעים כולם שלא התקבלה תפילתם ותשובתם.

הכהן הגדול היה סוגר עיניו ושומע קול כנפי הכרובים והיה יוצא בשלום **אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, פִּיּוּן דְהָוָה עָאֵל, וְטַמְטַם עֵינָיו דְלֹא לְאַסְתַּכְּלָא בְמָה דְלֹא אֲעֻטְרִיד** אמר רבי יהודה שהיה עוד סימן בדבר כי כאשר היה הכהן הגדול נכנס לקדש הקדשים היה סוגר את עיניו בכדי שלא יסתכל במה שאסור לו להסתכל, **וְהָוָה שָׁמַע קֹל גְּדַפֵּי כְרוּבֵיִיא מְזַמְרֵי וּמְשַׁבְּחֵי. הָוָה יָדַע פְּהֵנָא, דְכִלְא הָוָה בְּחַדְוָה, וַיִּפּוֹק בְּשָׁלָם** ואז היה שומע את קול כנפי הכרובים שהיו משבחים ומזמרים לקב"ה ואז הכהן היה יודע שכל העולמות הם בשמחה ואז היה יוצא בשלום. **וְעַם כָּל דָּא**

אור הרשב"י

והציוו בין קרניו. אמר רבי נחום בר פפא משום רבי אלעזר הקפרי: בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח אולם מבפנים, וכיון שהגיע שער למדבר - היה מלבין, וידעו שנעשית מצותו, שנאמר אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.

[ט] ואיתא ביומא דף סז עמוד א' תנו רבנן: בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח האולם מבחוץ, הלבין - היו שמחין, לא הלבין - היו עצבין ומתביישין. התקינו שיהיו קושרין על פתח אולם מבפנים, ועדיין היו מציצין ורואין: הלבין - היו שמחין, לא הלבין - היו עצבין. התקינו שיהיו קושרין אותו הציוו בסלע

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּצִלוֹתֶיהָ הָיָה יָדַע, דְּמַלְיָן נְפָקִין בְּחֵדוֹתָא, וּמִתְקַבְּלָן
 וּמִתְבָּרְכָן (דף ק"ב ע"ב) בְּדָקָא יָאוֹת, וּכְדִין חֵדוֹתָא הִיא
 בְּעֵלְאֵי וְתַתְּאֵי ועם כל זה רק בתפילתו היה יודע שהשנה תהיה שנה טובה

ומבורכת כי אם הדברים היו יוצאים מפיו בשמחה והיתה תפילתו שגורה בפיו אז היה סימן
 שהתקבלה תפילתו [י] ואז כל העולמות היו מתברכים כראוי להם ואז היה השמחה נמצאת

בעליונים והתחתונים.

מקשה רבי אלעזר למה יום הכיפורים לא נמצא בתפארת

רְבִי אֶלְעָזָר שָׁאל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, אָמַר לִיָּה רְבִי אֶלְעָזָר
 שאל את רשב"י אביו ואמר לו, הֲאִי יוֹמָא אֲמַאי הוּא בְּהֵאִי

אָתָר תְּלִי, וְלֹא בְּדִרְגָּא אַחְרָא, דִּיאוֹת הוּא לְמַהוּי
 בְּדִרְגָּא דְּמַלְכָּא שְׁאִירִי, יְתִיר מְכַלָּא שזה היום של יוה"כ למה במקום

הזה של הבינה והמלכות הוא תלוי ולא במדרגה האחרת של הת"ת כי זה ראוי ביותר שהיום
 הזה יהיה תלוי במקום ששורה בו המלך שהוא בת"ת יותר מכל ספירה אחרת מאחר שבת"ת
 נמשך הסליחה ואריכות אפיים מצד א"א שהוא סוד הכתר שהת"ת יונק ממנו (רמ"ק).

אָמַר לִיָּה רְבִי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר בְּרִי, הֵכִי הוּא וְדָאֵי,
 וְיָאוֹת שְׁאֵלָתָּ הָשִׁיב לוֹ רִשְׁבִּי, אֶלְעָזָר בְּנֵי כַךְ הוּא בּוֹדָאֵי וִיפָה שָׁאלָתָּ.

אור הרשב"י

[י] כענין המזוכר במשנה בברכות פרק ה' אמרו לו מנין אתה יודע אמר להם אם שגורה
 משנה ה' אמרו עליו על רבי חנינא בן דוסא תפילתי בפי יודע אני שהוא מקובל ואם לאו
 כשהיה מתפלל על החולים ואומר זה חי וזה מת יודע אני שהוא מפורק.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

רשב"י מתרץ על פי משל למלך שהניח את היכלו וביתו ביד המלכה

תָּא תָּוִי, מִלְכָּא קְדִישָׁא, שְׂבִיב הֵיכְלֵיהּ וּבֵיתֶיהּ בְּיָדָא
דְּמִטְרוּנִיתָא, וְשָׂבַב לְבִנּוּי עֲמֹה, בְּגִין לְדַבְרָא לִזְוֹן,

וְלֹאֲלִקְאָה לִזְוֹן, וְלְמִשְׁרֵי בְּגוּוֹיֵיהּ ואמר לו רשב"י בא וראה שהוא משל

למלך שהוא הניח את היכלו וביתו ביד המלכה והוא הניח את המלכה את בניו בכדי שהיא

תנהיג אותם ותלקח אותם אם הם יסורו מהדרך הישרה בכדי שהיא תשכון בתוכם, דהיינו

שהקב"ה הניח את הנהגת העולם ביד השכינה שהיא תשגיח על ישראל ושתיסר אותם

בכדי שהם ילכו בדרך הישרה. **דְּאִי זָפָאן מִטְרוּנִיתָא עֲאֵלֵת**

בְּחֶדְוֹתָא בִּיקְרָא לְגַבֵּי מִלְכָּא. וְאִי לָא זָפָאן, הִיא

וְאִינוּן, אֶתְהֶדְרוּ בְּגִלּוּתָא ואם זוכים בני ישראל והם הולכים בדרך הישרה

אז המלכה שהיא השכינה היא עולה בשמחה ובכבוד אל המלך ז"א ועי"כ היא משפעת את

שפע הייחוד לבניה ישראל ואם הם לא זוכים והם סרים מדרך האמת אז השכינה וישראל

בניה הם מסובבים בגלות מאחר שאין השכינה ייסרה את בניה כי היא מרחמת עליהם

(רמ"ק). **וְהָא אוֹקִימְנָא, כְּמָה דְכֶתִיב** והרי כבר למדנו שזהו מש"כ

בפסוק, (משלי יט) **מִשְׁדָּד אָב יִבְרִיחַ אִם** דהיינו שמכיון שישראל חוטאים

וגוזלים את אביהם הם גורמים שהאב ז"א ישלח את האמא שלהם שהיא השכינה לגלות.

וְכֶתִיב וכן כתוב עוד, (ישעיה נ) **וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחָה אִמְכֶם.**